

אגרות קודש

וכביציאת מצרים (ויציאה מותועבות מצרים) - כך גם ב"חירותנו", החרות לפि המושג שלנו, המתבטאת בהיותנו "עבדי", עבדי הקב"ה, בהחליטת מסירת-נפש - להיות יהודי: אין בזה מקום למדידות והבדלים, מסירת-נפש יתרה כshedōr b"crū'īm" ופחות יותר כשהדברים נוגעים ל"ראש", לעניינים שהאדם רוצה לקלטם ודוקא באמצעותם. אימתי "פסח הוא לה"?! - כאשר "ראשו על קרעיו ועל קרבו", כל-כלו נתון באותה אש, אש המקיפה היבר וחודרת عمוק-עמוק.

* * *

בתוךימי ההכנה לחג הפסח, ביום י"ג ניסן, חל השთא يوم השנה המאה להסתלקות הילולא של כי"ק אדמור"ר ה"צמץ צדק". דוגמא של **שלמות**, לפי המובן האמור, של אש מסירת-נפש המקיפה יהודי "ראשו על קרעיו ועל קרבו" בבלימי השנה כולה - אפשר לראות וכי"ק אדמור"ר ה"צמץ צדק". הוא אחד בקרבו את הדרגות הנעלotas biyotar של צדיק, גאון, חוקר, מוקובל, פוסק ומנהיג ישראל. כשם שגאונתו הקיפה את כל פינות התורה, נלה ונשתר. - בפרט רמז דרוש סוד - כך הייתה הנהגת הציבור והנוגת היחיד שלו בכל העניינים, גשמיים ורוחניים, למון החשובים ביותר לכל ישראל ועד ל"נחותיים" biyotar של הפרט והיחיד, למנ הפצת עבודה קלה-אלית בין יהודים והשגת ההנחות הדורשות מן השליטו עד להשגת הלואה ליהודי, למנ חיוזק ושמרות החינוך התורני לכל ישראל ברוסיה ועד להבטחת "מלמד" ליהודי בודך.

וاثת כל זה עשה באש מסירת-נפש, בכל כוחות נפשו ובכל אשר לו - כך לכלול וכך לפרט.

ואף שמי זה מסוגל להידמות אל כי"ק אדמור"ר בעל ה"צמץ צדק" - יש לצדיק אמת ומנהג ישראל הסוגלה להairo ולהשפייע כוחות לכל מי שורצה לכלכת בדרכיו, כשם ששחשש הענקית משתקפת, מאירה בטיפת מים קטנה, וגם הופכת אותה למaira - אם רק טיפת המים היא זכה ונקייה ומופנית. כפי המשך.

* * *

ויהי רצון - יעוזר הקב"ה שההתקוורות של ימי הפסח - ולפי הדוגמא של בעל הילולא תשפייע על כל אחד ואחת ברוח יציאת מצרים וזמן חורונא, להשתחרר מכל ההפרעות וההగבלות (מצרים וגבולות), הו פנימיות והן חוץ-ניות, ולהיות עברי ה', לעבד את הקב"ה מתוך חירות אמיתית, וע"י כך לקרב את הגאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו, ומילוי הבקשה: נאכל שם מן הזבחים ומון הפסחים.

בברכת חג הפסח כשר ושמח

מנחים שנייאורסאהן

משחו: ראה ע"ז (עד, א) ובירוש' שם: ולא ידבק בידך מאומה.

המתבטאת .. עבדי: להעיר משמייר (פ"ג, ה) ע"פ בהוציאך גוי באיזוה זכות כי תעבדנו כי. **איי בזה מקום .. והבדלים:** להעיר מדין גרות (שהתחילה במצרים) שמודיעין אותו קלות וחומרות (יבמות מו, א. מז, א).

מסירת-נפש יתרה .. ופחות יותר וכו': ראה ד"ה אני ישנה (בסי' המאמרים תש"ט ע' קיט ואילך).

המקיפה .. عمוק-עמוק: וכחציוו אל תאכלו מננו נא.

יום השנה המאה: ראה תורה חיים (אדמור"ר האמצעי) ד"ה ויהיו ח"ש מאות שנה וביאוּה' ז' שם. אור התורה להצ"ז ד"ה זה.

שמי זה מסוגל: ראה תניא רפמ"ב. פמ"ד.

להairo ולהשפייע: אגה"ק סי' כ"ז ביאורו. עיישי.

שהשתמש .. משתקפת: ראה מכתב כי"ק מומייר בסוף קוונטרס ב' ניסן תרכ"צ (ס' הקונטרסים ע' tad) שיחת אבוי כי"ק אדמור"ר (מהורי"ב) ד"ה שמשא אוכלא עלמא ניחאה (סנה' לט, א) וכו'.

מכל .. (מצרים): להער מ"ה האנכי איש הוצאה-תקון (ס' המאמרים לאדמור"ר מהר"ש - פסח תרכ"ז).

הבקשה: בברכת הגאולה (משנה פסחים קטו, ב. נוסח ההגדה).